

in Francoze. — Angleški minister Gladstone je v državnem zboru tirjal pooblastil vsakega Irca za-preti, kateri bi na sumu bil, da drži s „Irsko ligo“, t. j. društvom za osvobodjenje Ircev. Navzočih 33 irskih poslancev je pa ugovarjalo neprenehoma; celih 14 ur so s kričanjem zabranili vsak sklep. Na to jih je dal nepostavno predsednik po žandarjih iz zbornice pognati. Potem so angleški poslanci Gladstonu dali potrebnih pooblastil. Glas o angleškem nasilstvu je še huje razburil Irce! — V Avstraliji so zasledili bogate zlate rude. Nekdo je pobral 45 funtov težko grudo čistega zlata!

Za poduk in kratek čas.

Nova knjiga v Ptujih spisana in založena.

Ž. Kmalu se dotiska v tiskarnici „Politike“ v zlatej Pragi knjiga pod naslovom: „Zur Frage über die Gleichberechtigung der Slovenen“, na katero slovensko izobraženo občinstvo uže sedaj opozorujemo s primetbo, naj se potruzi razširiti njo v kroge, našemu narodnemu prizadevanju bolj iz neznanosti nego li iz zlobe protivne, kajti tem je knjiga prav za prav v prvi vrsti namenjena.

Našim še vedno slabim narodnim razmeram naušajo, kakor vsi vemo, največ krivice: zloba in pakost nemškožidovskega novinarstva, računajoča na glupost in slepoverje svojih čitateljev, predrznost in hujskanje med Slovence pritepenih tako zvanih „kulturträgerjev“, slab zgled, ki ga dava, zlasti prostemu ljudstvu, taisti del „liberalcev“ slovenskega pokolenja, koji se je iz tega ali onega, gotovo pa vselej iz sebičnega vzroka, svojemu narodu izneveril, ter „an den Brüsten der Adoptivmutter Germania“ kulturnega mleka do uh se nasisavši plemenitim prizadevanjem svojemu narodu zvestih sinov uzvišeno se posmehuje, nje po svojem mogočstvu „zgoraj“ očrnuje in, kolikor ima sam moči v rokah, nje brezsrčno in hudobno zatiruje.

Mnogo in mnogo, rekel sem, krivi so imenovani trije činitelji, zakaj se naš slovenski narod — ki zarad tolikih slabih letin, neskončno težko sicer, a vendar radovoljno državi potrebno dačo plačuje in cesarju vselej zveste in hrabre junake podava — že toliko let z največjim naporom boriti mora za poedine mrvice onih pravic, koje mu neke točke osnovnih državljanskih postav v polni meri pripoznavajo.

Razven pakosti navedenih treh slovenskemu narodu načelnih protivnikov, krivo je slabemu vspehu naših prizadevanj politično plitvost naše sodeželanov. Neverjetno malo jih je, posebno na slovenskem Štajeru, meščanov in tržanov, ki bi želje in zahtevanje slovenskega naroda iz čistih virov poznali. Ne razumevši samostalno razsoditi posebnosti avstrijske države, zajemajo svojo politično znanje edino iz bečko-židovskih novin in iz

— graške „Tagespošte“. Slobodno se reče: polnih devetdeset odstotkov nemških in nemčurskih „purgarjev“ na slovenskem Štajeru ne čita razven „Tagespošte“ nobenih novin. Ta, Slovincem že od nekdanj najbolj sovražni dnevnik, je njim naravnoč „die Zeitung“. Ni se tedaj čuditi, da se je velik del teh polovičarjev, njenega duha do grla napolnil, in da na vse priseže, kaj mu prinaša, s čim ga dan na dan krmi in napaja „die Zeitung“.

Tem umetno stvorjenim protivnikom našega naroda, kojih večji del nije iz zlobne namere ravnopravnosti našej zoprn, namenjena je gladko pisana, domoljubna, do deset pol obsegajoča brošura. Pa tudi samovestnim, neomahljivim narodnjakom bo iz raznih uzrokov kaj dobro došla, ker v nji bodo se zopet spozvali z mnogimi veljavnimi starimi znanci, pa tudi z veseljem brali o marsikterem novem poštenjaku.

Zato bodi knjiga, ki govori v I. poglavju o preteklosti in značaji, v II. o političnem položaji Slovencev; v sledečih štireh o slovenskem jeziku v obče, o njegovih pravicah v ljudskih in srednjih šolah, o učiteljskih pripravnicah in uradih, med tem, ko nam poslednji del ostroumno in zanimivo osvetljuje nemški „liberalizem“ in tako zvani „klerikalizem“; vsakemu nemškega jezika zmožnemu, slovenskemu rodoljubu srčno priporočena.

Dobivala bo se za goldinar po vseh knjigopro-dajavnicah na Slovenskem; skrbelo bo se tudi, da njo nam osebno znani narodnjaki na deželi po najkrajšem potu v roke dobijo.

D o d a t e k. Uredništvo temu pristavlja, da je g. pisatelj knjigo sam založil, in uže zato nadejamo se brzega in vsestranskega razširjenja, da ne bo iskreni narodnjak za svoj trud in razne sitnobe še materijalne škode imel.

Smešničar 6. Volitve prvih županov pride komisar iz C vodit. Kmetom razlaga važnost teh volitev pa tudi, kako bo treba voliti. Naposled pristavi: zdaj se pa le dobro med seboj pogovorite, koga bode te volili, da se „štíme ne razšpricajo“.

J. V.

Razne stvari.

(Za nesrečne Zagrebčane) darovali so g. Glovacki, profesor 2 fl., g. Kaiser, obrtnik 3 fl., g. Rajšp, grajščinski oskrbnik 3 fl. in g. Romič, učitelj 50 kr., vsi v Ptujih, č. g. J. Pečnik, župnik Laporski 10 fl. Bog plati!

(Za družbo sv. Mohorjevo) sklene se nabira družnikov s zadnjim februarjem t. l. Blagi narodnjaki naj ne pozabijo na to! Zlasti pa še opozorujemo, da dobijo društveniki namesto pesarice „Cecilija“ lepe Šmarjnice: „Hoja za Marijo“.

(Novo posojilnico osnovali) so v Žavci. Odborniki so gospodje: Grohman, Stiglic, Cigan, Hausenbichler in vse dobro vselej podpirajoči č. g. župnik Jeraj. Takšnih posojilnic bi si naj Slovinci več osnovali, kajti sedaj je to leži, ker so